

In deze voortgangsrapportage wordt een globaal overzicht gegeven over de in de afgelopen drie jaren, 2018 t/m 2020, bij het Veterinair tuchtcollege (VTC) ingekomen klachten en enige algemene uitleg. Hiernaast wordt de afloop weergegeven van de in 2018 en 2019 ingediende klachten die tot een uitspraak hebben geleid en, voor zover deze gegrond werden verklaard, de daarbij opgelegde maatregelen, waarbij tot dusverre bekende wijzigingen tengevolge van uitspraken van het Veterinair beroepscollege zijn verwerkt. Ook worden enkele zaken nader uitgelicht en beschreven.

Aantal ingekomen klachten	2018	2019	2020	Totaal
	130	97	129	356
Aantal uitspraken	93 (72%)	66 (68%)	*	159

* Van de in 2020 ingediende klachten dient op dit moment, januari 2021, nog 66 te worden afgedaan. Hierover zal in een volgende rapportage verslag worden gedaan.

Van de in 2018 en 2019 ingediende klachten heeft ongeveer 30% niet tot een uitspraak geleid. Klachten worden door het VTC niet altijd in behandeling genomen, zoals wanneer in de schriftelijke voorfase blijkt dat de klager onvoldoende gegevens aanlevert of als wordt geklaagd over onderwerpen die buiten de reikwijdte van het veterinaire tuchtrecht vallen, als bezwaren over de nota of over de wijze waarop een dierenarts een dierhouder bejegent. Verder werden klachten in de loop van de procedure in eerste aanleg ingetrokken, hetgeen in iedere stand van de procedure mogelijk is, mits vóór de einduitspraak. Dit komt bijvoorbeeld voor als partijen in de loop van de procedure alsnog met elkaar in gesprek treden en tot een vergelijk komen. Overigens werden incidenteel ook klachten ingetrokken die door de klachtambtenaar namens het ministerie waren ingediend.

Doel Veterinair tuchtrecht

Met het veterinaire tuchtrecht wordt beoogd de kwaliteit van de individuele veterinaire gezondheidszorg te waarborgen en de goede en zorgvuldige beroepsuitoefening te bevorderen.

Toetsingkader

Bij de beoordeling van een klacht wordt door het college het wettelijk kader in aanmerking genomen, alsook eerdere eigen jurisprudentie van het college en van het Veterinair beroepscollege. In voorkomende gevallen kunnen ook richtlijnen en formularia, zoals die bijvoorbeeld door KNMvD worden vervaardigd, mede bij de beoordeling van een klacht worden betrokken. Een van de uitgangspunten die voorts wordt gehanteerd is dat er niet wordt getoetst of de meest optimale diergeneeskundige zorg is verleend en of bijvoorbeeld de meest moderne technieken zijn toegepast. Als criterium wordt aangehouden of in de gegeven situatie is gehandeld als van een redelijk handelend en redelijk bekwaam dierenarts mag worden verwacht, waarbij rekening wordt gehouden met de standaard zoals die binnen de beroepsgroep op het moment van de verweten gedraging als geldend kon worden aangenomen. Hiernaast worden altijd de specifieke omstandigheden van het geval, daaronder eventueel ook persoonlijke omstandigheden, in de beoordeling betrokken, die in iedere zaak weer anders kunnen zijn.

Klachten tegen dierenartsen / andere veterinaire zorgverleners

De ingekomen klachten zijn voornamelijk gericht tegen dierenartsen. Incidenteel worden klachten ingediend tegen andere veterinaire zorgverleners, zoals dierenartsassistenten, hetgeen mogelijk is indien zij als paraveterinair staan ingeschreven in het Diergeneeskunderegister en het handelingen betreft waarvoor zij zelf verantwoordelijk zijn. In die zaken gaat het overigens vaak over overschrijding van bevoegdheden c.q. het verrichten van handelingen die aan dierenartsen voorbehouden zijn. In de laatste drie jaren (2018 t/m 2020) ontving het college twee klachten tegen

dierenartsassistenten. Hiernaast worden er incidenteel nog klachten ingediend tegen dierverloskundigen, ondanks dat deze beroepsgroep met de jaren almaar kleiner wordt. De afgelopen drie jaar werden vier klachten tegen dierverloskundigen ontvangen, waarvan er twee werden ingediend door particulieren. In een van die particuliere zaken werd de dierverloskundige verweten keizersneden bij honden te hebben uitgevoerd en de andere particuliere klacht zag op het niet tijdig verlenen van veeverloskundige hulp aan een hoogdrachtige koe. Ook door de klachtambtenaar werden twee klachten tegen dierverloskundigen ingediend, die betrekking hadden op het bij runderen onbevoegd uitvoeren van keizersneden en/of het onbevoegd afleveren van antibiotica aan dierhouders.

Het is niet mogelijk een klacht in te dienen tegen een dierenartsenpraktijk als zodanig. Het veterinair tuchtrecht ziet op het handelen van individueel zorgverleners en dus op hun eigen veterinair handelen. Een dierenarts is in tuchtrechtelijke zin in beginsel niet verantwoordelijk voor het handelen van een collega, behoudens dat een dierenarts in bepaalde situaties tuchtrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor verrichte handelingen door een paraveterinair. Zoals in zaak 2020/3, waarbij een dierenarts een waarschuwing kreeg opgelegd omdat een onder haar verantwoordelijkheid werkzame paraveterinair in opleiding voorafgaand aan een gebitsingreep bij een kat een endotracheale tube op een zuurstofgenerator had aangesloten zonder een ventilatiesysteem, met het overlijden van de kat tot gevolg. In 2018/7 kreeg een dierenarts een waarschuwing opgelegd omdat een onder zijn verantwoordelijkheid werkzame paraveterinair onbevoegd gebitselementen uit de bek van een kat had verwijderd. Het verweer dat door de paraveterinair alleen enkele bij het verwijderen van tandsteen en het spoelen van het gebit losgekomen elementen handmatig zouden zijn weggenomen en er geen extracties c.q. weefselverbrekende handelingen zouden zijn verricht, werd door het college niet aannemelijk bevonden. Ook de paraveterinair zelf kreeg een waarschuwing opgelegd.

Ingekomen klachten van particulieren	2018	2019	2020	Totaal
	112	87	112	311
Klachten naar diersoort				
Hond	68	51	53	172
Kat	23	16	32	71
Paard	15	11	22	48
Overig *	6	9	5	20

* Vogel, fret, egel, konijn, cavia, chinchilla, koe

Klachtonderwerpen particuliere zaken

De meeste ingediende particuliere klachten hadden, net als in voorgaande jaren, betrekking op de verleende veterinaire zorg aan honden en katten. De klachten betroffen uiteenlopende onderwerpen, zoals over onvoldoende verricht onderzoek, een verkeerd of te laat gestelde diagnose, het niet tijdig voor nader onderzoek of opname verwijzen van een dier, het nalaten tijdig (pijn)medicatie voor te schrijven, het toepassen van te hoge doseringen aan narcosemiddelen, het weigeren om een antibioticum te verstrekken, het inzetten van verkeerde medicatie op basis van een onjuiste waarschijnlijkheidsdiagnose en het niet tijdig onderkennen daarvan, een onjuiste radiologische beoordeling, het niet tijdig of verkeerd uitvoeren van een operatie of andere behandeling, het voorbarig besluiten tot euthanasie of het te laat daartoe besluiten dan wel het onzorgvuldig handelen bij een euthanasieproces, tekortkomingen in de verleende nazorg, of het weigeren om een dier te behandelen of tijdens een nacht- of weekenddienst naar de praktijk te laten

komen in een vermeende spoedsituatie. De klachten over de diersoort paarden zagen onder meer op vermeend onjuist uitgevoerde keuringen, een voorbarig uitgevoerde euthanasie en op de wijze waarop diergeneesmiddelen waren ingezet. In dat laatste kader is relevant dat voor paarden in Nederland een beperkter aantal diergeneesmiddelen is geregistreerd, waardoor er bij deze diersoort, meer dan bij andere dieren, wordt uitgeweken naar 'cascademiddelen', dat wil zeggen diergeneesmiddelen die niet voor de eigen diersoort of de betreffende indicatie zijn geregistreerd. Dit brengt specifieke administratieve en informatieve verplichtingen met zich mee, naast dat een paard in beginsel een slachtdier is, waardoor de toepassing van bepaalde diergeneesmiddelen in het kader van de voedselveiligheid in het paardenpaspoort dient te worden vermeld althans dient te worden gecontroleerd of een paard middels een aantekening in het paspoort al dan niet van humane consumptie is uitgesloten.

Klachtambtenaarzaken

Ingekomen klachten van de klachtambtenaar	2018	2019	2020	Totaal
	18	10	17	47
Klachtambtenaarzaken naar onderwerp				
Antibiotica pluimvee	1	2	-	3
Antibiotica varkens	-	3	2	5
Antibiotica melkvee / kalveren	1	1	-	2
Antibiotica gezelschapsdieren	11	-	4	15
Overige (dier)geneesmiddelen	2	1	10	14
Noodslachtingen/overige verklaringen	3	2	-	5
Handelen veeverloskundigen	-	1	1	2

De klachtambtenaar is autonoom bevoegd en bepaalt zelf tegen welke dierenartsen of andere veterinaire zorgverleners een tuchtzaak wordt begonnen. Het college treedt daar niet in. De klachtambtenaar pleegt bij het aanbrengen van een klacht ook een 'eis' te formuleren, in die zin dat wordt aangegeven welke maatregel er in de visie van de klachtambtenaar zou moeten worden opgelegd. De focus van de klachtambtenaar is, net als in eerdere jaren, ook de laatste drie jaren (2018, 2019 en 2020) mede gericht geweest op het onvoldoende restrictief, selectief of administratief onderbouwd inzetten en leveren van antibiotica in de intensieve veehouderij (pluimvee, varkens, melkvee, kalveren). In een van die antibioticazaken werd volstaan met een waarschuwing. In de overige van die categorie antibioticazaken leidde dit tot ofwel een voorwaardelijke boete ofwel tot gecombineerde boetes, die zowel voor wat het onvoorwaardelijke deel als het voorwaardelijke deel variëerden van € 500 tot maximaal € 1.000. Dat er voorwaardelijke maatregelen zijn opgelegd had, behalve dat dit uit preventief oogpunt gebeurt, mede te maken met het feit dat de betrokken dierenartsen althans de dierenartsenpraktijken waarvoor zij werkzaam waren, ook reeds een bestuursrechtelijke of strafrechtelijke boete op basis van hetzelfde onderliggend feitencomplex was opgelegd, waarmee het tuchtcollege bij een op te leggen tuchtmaatregel rekening houdt.

De klachtambtenaar diende in 2018 en in 2020 ook ten aanzien van gezelschapsdierenartsen klachten in die betrekking hadden op de inzet van derde keuze antibiotica bij gezelschapsdieren (honden en katten), zonder dat daaraan voorafgaand of zo spoedig mogelijk na de inzet ervan de wettelijk verplicht gestelde gevoeligheidstest was uitgevoerd en waarbij de noodzaak voor de directe inzet van de derde keuze antibiotica onvoldoende was aangetoond. In 2018 werden diverse van dergelijke klachten ingediend, die in 5 gevallen tot voorwaardelijke boetes van € 750 hebben geleid.

In 5 andere zaken werden de klachten in eerste aanleg niet ontvankelijk verklaard, maar in hoger beroep alsnog gegrond met oplegging van onvoorwaardelijke boetes van € 750. Andere kwesties die de klachtambtenaar aanbrengt zijn zaken over noodslachtingen, waarbij de dierenartsen wordt verweten onterecht te hebben geconcludeerd dat een rund voor een noodslachting in aanmerking kwam en bij de 'ante mortem' keuring en de invulling van de verklaring voor noodslachting onzorgvuldig te hebben gehandeld. Dit leidde tot oplegging van enkele geldboetes, zoals in zaaknummer 2018/104, waarbij aan de dierenarts een boete van € 1.500 werd opgelegd, waarvan € 500 voorwaardelijk. Een van die klachten die op een noodslachting zag, zaaknummer 2019/50, werd overigens ongegrond verklaard en in zaaknummer 2019/1 werd een dergelijke klacht gegrond verklaard zonder oplegging van een maatregel.

Overige zaken betroffen de onzorgvuldige omgang met diergeneesmiddelen, zoals in zaaknummer 2018/114 waarbij een dierenarts een onvoorwaardelijke boete van € 500 kreeg opgelegd voor onder meer de onzorgvuldige opslag van (gekanaliseerde) diergeneesmiddelen, daaronder antibiotica, in een dependance van de dierenartsenpraktijk, die was gesitueerd in een schuur van een paardenbedrijf, waar deze diergeneesmiddelen onbeheerd in een niet afgesloten koelkast en in een niet afgesloten ruimte werden bewaard, zodanig dat het risico bestond dat ook onbevoegde derden toegang tot de middelen hadden. In zaaknummer 2019/20 kreeg een dierenarts een boete € 2.000 opgelegd, waarvan € 1.500 voorwaardelijk vanwege, behalve het onthouden van zorg aan een ernstig ziek schaap, het op onzorgvuldige wijze voorschrijven en leveren van ontwormmiddelen aan een schapenhouder.

In 2020 zijn diverse dierenartsen van verschillende praktijken door de klachtambtenaar voor het tuchtcollege gedaagd omdat onder hun verantwoordelijkheid aan eenzelfde particulier persoon het humane geneesmiddel Alprazolam was verstrekt, een rustgevend en angstdempend medicijn dat op basis van de cascaderegeling bijv. wordt voorgeschreven voor huisdieren die angstig zijn voor vuurwerk tijdens de jaarwisseling. Het middel werd door de diereigenaar bij de praktijken aangevraagd voor haar honden, echter naar later bleek met de werkelijk bedoeling om ze voor eigen gebruik aan te wenden. In een deel van die zaken dient het college nog te beslissen of de betrokken dierenartsen een verwijt treft en daarover zal in een volgend verslag worden gerapporteerd.

Samenloop met andere rechtsgebieden

Met name in tuchtzaken die door de klachtambtenaar worden aangebracht kan een samenloop met het strafrecht of het bestuursrecht optreden, als tevens sprake is van wetsovertredingen. Dit betekent dat met betrekking tot hetzelfde onderliggende feitencomplex, naast een tuchtrechtelijke procedure, ook een strafrechtelijke procedure (door het Openbaar ministerie) of een bestuursrechtelijk traject (door de NVWA als bestuursorgaan) tegen een dierenarts kan worden ingezet. Op basis van de tuchtrechtelijke jurisprudentie, althans tot dusverre, wordt dan geen strijdigheid aangenomen met het 'Ne bis in idem' beginsel, een beginsel uit het strafrecht dat inhoudt dat niemand twee keer voor dezelfde feiten kan worden vervolgd en berecht.

Achterliggende gedachte is dat de verschillende rechtsgebieden andere doelen dienen en naast elkaar kunnen worden ingezet. Het tuchtrecht wordt, anders dan het strafrecht, niet als punitief van aard en niet als een '*criminal charge*' in de zin van artikel 6 van het EVRM gezien. Het tuchtrecht dient een afzonderlijk specifiek doel, te weten het bewaken, borgen en bevorderen van de goede en zorgvuldige beroepsuitoefening en het weren en beteugelen van misslagen daarin. Daarbij kan rekening worden gehouden met alle facetten die eigen zijn aan de uitoefening van het vak en het handelen als goed hulpverlener, terwijl in het strafrecht en het bestuursrecht het sanctioneren van wetsovertredingen centraal staat. Het is aan de klachtambtenaar, het Openbaar ministerie en het bestuursorgaan om te bepalen of een zaak tuchtrechtelijk, strafrechtelijk of bestuursrechtelijk wordt

afgedaan dan wel dat wordt gekozen voor meerdere afdoeningen naast elkaar. Het Veterinair tuchtcollege houdt er, in het geval dat de tuchtklacht gegrond wordt bevonden, bij een eventueel op te leggen tuchtmaatregel altijd rekening mee als er reeds een strafrechtelijke of bestuursrechtelijke sanctie is opgelegd ten aanzien van dezelfde feiten als die waarop de tuchtzaak betrekking heeft.

Beslissingen

Hierna een overzicht van de afloop van de in 2018 en 2019 bij het Veterinair tuchtcollege ingediende klachten die tot een einduitspraak hebben geleid en, voor zover ze gegrond zijn verklaard, de daarbij opgelegde maatregelen. Daarbij is rekening gehouden met de tot dusverre bekende wijzigingen ten gevolge van beslissingen van het Veterinair Beroepscollege. Dat er meer maatregelen zijn opgelegd dan er gegrond verklaarde klachten zijn, heeft te maken met het feit dat gecombineerde maatregelen mogelijk zijn.

	2018	2019	Totaal
Aantal uitspraken	93	66	159
Gegrond	46 (49%)	29 (44%)	75 (47%)
Ongegrond	44 (47%)	33 (50%)	77 (48%)
Niet ontvankelijk	3 (3%)	4 (6%)	7 (4%)

De conclusie is dat van de in 2018 en 2019 aangebrachte klachtzaken waarin uitspraak is gevolgd er gemiddeld genomen circa 47% gegrond is verklaard en circa 53% ongegrond/niet ontvankelijk. Hierbij wordt de aantekening gemaakt dat het Veterinair beroepscollege thans -januari 2021- nog op een aantal beroepen dient te beslissen die betrekking hebben op klachten die in 2019/2018 bij het Veterinair tuchtcollege zijn ingediend.

Maatregelen 2018-2019

Aantal beslissingen	159									
Gegrond	75									
Geen maatregel		2								
Waarschuwing			29							
Berisping				12						
Voorwaardelijke geldboete					18					
Onvoorwaardelijke geldboete						20				
Voorwaardelijke schorsing							6			
Onvoorwaardelijke schorsing								3		
Ontzegging										-

Boetes	2018	2019	Totaal
Voorwaardelijk	10	8	18
Onvoorwaardelijk	13	7	20
Opgelegde voorwaardelijke boetes	€ 7.000	€ 11.000	€ 18.000
Opgelegde onvoorwaardelijke boetes	€ 16.250	€ 6.000	€ 22.250

Schorsingen	2018	2019	Totaal
Voorwaardelijk	2	4	6
Onvoorwaardelijk	1	2	3

Boetes en schorsingen in klachtambtenaarzaken

Boetes en schorsingen komen met name in door de klachtambtenaar geïnitieerde zaken voor. Met betrekking tot de in 2018 en 2019 door de klachtambtenaar ingediende klachten werd een totaalbedrag van € 34.500 aan boetes opgelegd, waarvan € 16.750 voorwaardelijk. Daarnaast hebben twee klachtambtenaarzaken tot een tijdelijk beroepsverbod (ofwel een onvoorwaardelijke schorsing) geleid. Een veeverloskundige heeft wegens overschrijding van bevoegdheden -naast een voorwaardelijke boete- door het Veterinair beroepscollege met betrekking tot zijn verloskundige werkzaamheden een onvoorwaardelijke schorsing voor 6 maanden opgelegd gekregen. Verder legde het college een dierenarts een beroepsverbod op voor de duur van 1 jaar in combinatie met een onvoorwaardelijke boete van € 8.500, wegens het bewust en op grootschalige wijze, bij tientallen pluimveebedrijven, in een veel te lage (verdunde) dosering en daarmee in substantiële mate afwijkend van de bijsluiters, toepassen van een vaccin tegen pseudovogelppest, waar ook ten aanzien van de ingevulde vaccinatieverklaringen en het insturen van bloedmonsters ernstige tekortkomingen waren gebleken. Het college concludeerde in deze zaak, nr. 2018/120, dat de dierenarts daarmee uiterst onverantwoordelijk gehandeld, omdat op geen enkele wijze was gegarandeerd dat de kuikens met de sterk verdunde vaccins tegen een uitbraak van pseudovogelppest waren beschermd, hetgeen alsdan grote nadelige gevolgen kon hebben gehad en waarmee grote, ook internationale, belangen in de waagschaal waren gesteld.

Boetes en schorsingen in particuliere zaken

Boetes en schorsingen, al dan niet voorwaardelijk, komen in particuliere zaken feitelijk slechts voor bij ernstige tekortkomingen of als sprake is van recidive en de betrokken dierenarts dus eerder een tuchtmaatregel opgelegd heeft gekregen. Met betrekking tot de in 2018 en 2019 ingediende en gegrond verklaarde particuliere klachten werd voor een totaalbedrag aan boetes opgelegd van € 5.750, waarvan € 1.250 voorwaardelijk.

Aan een dierenarts werd meermaals een voorwaardelijke schorsing (van respectievelijk 3 maanden en 1 jaar) opgelegd, een andere dierenarts werd voorwaardelijk geschorst voor 3 maanden en aan nog twee dierenartsen werden ieder voor 6 maanden voorwaardelijk geschorst. Aan een voorwaardelijke maatregel is altijd een proefperiode gekoppeld. Dit houdt in dat, als de betrokkene zich in die periode opnieuw schuldig maakt aan feiten die tot een gegronde klacht leiden, de voorwaardelijke maatregel wordt omgezet in een onvoorwaardelijke. Hiernaast werd in een particuliere zaak aan een dierenarts een onvoorwaardelijk schorsing (een verbod om te mogen werken) van 3 maanden opgelegd. Enkele voorbeelden uitgelicht:

In 2019/94 werd een ambulante werkende dierenarts, die met een –ook voor operaties ingerichte- bus bij diereigenaren aan huis kwam, voor 3 maanden voorwaardelijk geschorst, wegens onverantwoordelijk handelen met betrekking tot een in de bus uitgevoerde operatie in het kader van een sterilisatie van een kat. Nadat tijdens de operatie geen ovariastructuren konden worden getraceerd, reed de dierenarts met de kat, die tijdens de rit nog onder narcose, met open buik en onbewaakt achter in de bus lag, voor een second opinion naar een andere dierenarts in de buurt. Ook werd de kat na het sluiten van de buik nog onder

narcose bij de eigenaar terug gebracht en reageerde de dierenarts niet tijdig op meldingen van de eigenaar dat de kat maar niet wakker werd. Toen de dierenarts uiteindelijk uren nadien ter plaatse kwam, bleek de kat te zijn overleden. Tijdens de tuchtprocedure bleek dat de werkwijze van de dierenarts jarenlang aldus was geweest dat geopereerde dieren nog onder narcose bij diereigenaren werden achtergelaten, zonder dat het besef was getoond dat die handelwijze risicovol en in strijd met de zorgvuldige beroepsuitoefening was.

In 2018/38 werd een dierenarts voor 6 maanden voorwaardelijk geschorst met betrekking tot een uitgevoerde ovario-hysterectomie bij een hond, waarbij sprake was geweest van een opeenstapeling van onlogische en verkeerde keuzes. Zo was het pre-operatieve onderzoek te beperkt geweest, wist de dierenarts, mede vanwege een uiterst summiere verslaglegging, niet duidelijk te maken welke doseringen aan narcosemiddelen waren toegepast en is de hond, zonder dat was gebleken van een controle van de gebruikelijke parameters, nog onder narcose aan de eigenaar mee naar huis gegeven, waarbij er geen toereikende instructies waren verstrekt, met name niet over het warm houden van de hond. De hond bleek 8 uur na ontslag uit de praktijk nog niet bij bewustzijn en toen de eigenaar daarover belde, had de dierenarts in de visie van het college ten onrechte nagelaten direct actie te ondernemen. Toen de hond vervolgens wel opnieuw naar de praktijk mocht komen, is door de dierenarts tot een kijkoperatie besloten, zonder dat eerst parameters waren gecontroleerd en stabilisatie had plaatsgevonden en werd eerst na die operatie de lichaamstemperatuur van de hond gemeten, die te laag bleek. De dierenarts volstond vervolgens met een kortstondige 'anti-shockbehandeling' (met Dexamethason en Convenia) en het subcutaan toedienen van fysiologisch zout en bracht de nog onderkoelde hond met enkel een warmtekruik weer terug naar de eigenaar, waar het dier korte tijd na aankomst overleed.

In 2019/34 werd in een dierenarts een beroepsverbod voor de periode van 3 maanden opgelegd wegens zijn (wederom gebleken) lichtvaardige en onverantwoordelijke houding met betrekking tot de toepassing van diergeneesmiddelen. Het ging om de intraveneuze toepassing van een ontwormmiddel bij twee paarden, waarvan de dierenarts de naam van het middel lange tijd weigerde aan de diereigenaar bekend te maken. Ook het college kreeg tijdens de tuchtprocedure geen duidelijkheid over (de samenstelling van) het toegepaste middel dat, naar de dierenarts stelde, via een derde onderhands uit het buitenland was verkregen. Voor zover de dierenarts uiteindelijk toch een werkzame stof c.q. productnaam noemde, betrof dit geen in Nederland geregistreerd ontwormmiddel en viel niet in te zien waarom niet was gekozen voor een hier te lande wel voor paarden geregistreerd oraal ontwormmiddel. De dierenarts had verder nagelaten zijn keuze voor de inzet van het niet voor paarden geregistreerd middel in verslaglegging te verantwoorden en de diereigenaar over het afwijkend gebruik (off label use) en de daaraan verbonden risico's te informeren en had ook niet in de paspoorten gecontroleerd of de paarden waren uitgesloten voor de slacht. Bij de opgelegde maatregel werd rekening gehouden met andere opgelegde tuchtrechtelijke maatregelen in zaken die door de klachtambtenaar waren geïnitieerd. In zaaknummer 2018/120, die hiervoor reeds is beschreven, werd de dierenarts een beroepsverbod voor de duur van 1 jaar en een onvoorwaardelijke boete van € 8.500 opgelegd, vanwege het op grote schaal op pluimveebedrijven onjuist toepassen van sterk verdunde vaccins tegen pseudovogelpest. Eerder, in zaaknummer 2012/135 was de dierenarts al eens een onvoorwaardelijke boete van € 3.500 opgelegd in verband met het zonder gebleken veterinaire noodzaak op pluimveebedrijven preventief voorschrijven van startkuren met een derde keuze antibioticum, waarvan de werkzaamheid geborgd dient te blijven voor de humane geneeskunde, waar ze als laatste redmiddel worden ingezet tegen multiresistente bacteriën. Ook was de dierenarts in zaaknummer 2005/106 al eens veroordeeld tot een onvoorwaardelijke boete van € 2.250, wegens zijn betrokkenheid bij een kwestie waarbij een pluimveehouder vier dagen voor de slacht bij kuikens Natriumsalicaat toediende, maar dit

bewust niet vermeldde op het ante mortem formulier voor het slachthuis, om aldus wachttermijnen te omzeilen. In alle zaken kon een patroon worden waargenomen, in die zin dat de dierenarts met betrekking tot het toepassen van diergeneesmiddelen geheel eigenstandig te werk ging en lichtvaardig en zonder valide argumenten van voorschriften afweek, zonder zich de risico's daarvan te realiseren.

Een andere dierenarts werd in zaaknummer 2019/91 voor 3 maanden voorwaardelijk geschorst en een onvoorwaardelijke boete van € 500 opgelegd. De dierenarts had bij een drachtige hond een volstrekt onjuiste indicatie gegeven over het aantal in de buik van de hond aanwezige pups –hij ging uit van ongeveer zes pups, terwijl het er elf werden- en had ook met betrekking tot de begeleiding van de bevalling nalatig gehandeld, onder meer door geen nadere actie als een nader onderzoek te verrichten op momenten dat dit geïndiceerd was en er zeven (van de elf) pups zijn overleden. Bij de opgelegde maatregel werd meegewogen dat de dierenarts meermaals eerder een tuchtrechtelijke maatregel was opgelegd. In 2019/42 werd de dierenarts voorwaardelijk geschorst voor de duur van 1 jaar en een onvoorwaardelijke boete van € 500 opgelegd, wegens het tekortschieten in het onderzoek en de behandeling van een hond die achteraf een milttumor bleek te hebben met uitzaaiingen naar de lever. Ook was aan de dierenarts al twee keer een berisping opgelegd, in zaaknummer 2019/2, wegens ondeskundige handelen bij een chirurgische verwijdering van de baarmoeder en tumoren bij een hond en de daarbij verleende nazorg en, in zaaknummer 2015/2, wegens een bij een hond ondeugdelijk uitgevoerde oogoperatie.

In 2019/31 werd een dierenarts een boete van € 1.250 opgelegd waarvan € 1.000 voorwaardelijk wegens nalatig handelen bij een castratie van een hond en met betrekking tot de verleende nazorg. Niet gebleken was dat er voorafgaande aan de ingreep een pre-anaesthetisch onderzoek had plaatsgevonden, noch dat bij vertrek uit de kliniek de gebruikelijke parameters waren gecontroleerd en er afdoende instructies aan de eigenaar waren gegeven. Het college achtte verder voldoende vast staan dat de hond bij vertrek uit de kliniek nog niet uit de narcose was ontwaakt, mede omdat er 4 uur na de operatie op de praktijk van een andere dierenarts een antagonistend middel aan te pas moest komen om de hond uiteindelijk wakker te doen laten worden en waar werd vastgesteld dat de hond een ondertemperatuur en een lage hartslag had. In de visie van het college had de dierenarts, nadat hem na het vertrek van de hond uit zijn praktijk was gemeld dat het niet ging met hond, de eigenaar nadrukkelijk moeten aanbieden om met de hond naar de praktijk terug te komen en duidelijke instructies te geven of had het op zijn minst op zijn weg gelegen om de eigenaar te vragen de lichaamstemperatuur van hond bij te houden en door te geven, teneinde de regie over de zorg voor het dier na de ingreep in eigen hand te houden.

In 2018/51 werd een dierenarts een geldboete van € 500 opgelegd waarvan de helft voorwaardelijk, omdat hij een door een fokker aangeboden pup had gevaccineerd zonder vooraf te controleren of de pup was gechipt. De fokker had de dierenarts bij het consult (naar nadien bleek onjuist) voorgehouden dat de pup, tezamen met de andere pups uit het nest, nog moest worden gechipt. In het paspoort werden door de dierenarts de rubrieken 'III Merking van het dier' en 'IV Afgifte van het paspoort' niet ingevuld en ook liet de dierenarts na in het paspoort een geconstateerde navelbreuk te vermelden. In de rubriek 'Klinisch onderzoek en controles' werd aangekruist dat de pup op alle onderdelen gezond was en het nog onvolledig ingevulde paspoort werd na afloop van het consult aan de fokker meegegeven met het verzoek terug te komen als de pups waren gechipt, om dan het paspoort verder in te vullen en te complementeren, echter liet de fokker hierna verstek gaan. Het college oordeelde dat het door of onder verantwoordelijkheid van een dierenarts afgeven van een niet correct en onvolledig ingevuld en niet afgetekend dierenpaspoort een

ernstig verzuim oplevert, omdat dit eraan kan bijdragen dat daarmee malafide praktijken worden gefaciliteerd, ook al was in dit geval niet gebleken van een frauduleuze nasleep.

In **2018/34** werd een alternatief werkend dierenarts een onvoorwaardelijke boete van € 500 en een voorwaardelijke schorsing van 6 maanden opgelegd wegens een ernstig tekortschieten in de verleende zorg aan twee katten, die nadien door een opvolgend dierenarts zijn geëuthanaseerd. Op basis van een uiterst beperkt regulier klinisch onderzoek en zogenoemde bio-energetische metingen was door de dierenarts bij de katten de ziekte van Lyme vastgesteld, welke diagnose het college in twijfel trok, temeer omdat bij de symptomen, acute plas- en eetproblemen in combinatie met gewichtverlies, ook andere onderliggende ziektes denkbaar waren. Ook had het college ernstige bedenkingen bij de behandeling die was ingesteld, die onder meer had bestaan uit het gebruik van een zelf ontwikkeld apparaat, de 'Electric anti Lyme Assistant', waarmee homeopathische middelen en kruiden werden toegepast, maar waarvan de werking op geen enkele manier wetenschappelijk was onderbouwd en bewezen. Het college oordeelde dat voor in het Diergeneeskunderegister ingeschreven dierenartsen, die zich in het maatschappelijk verkeer van die titel 'dierenarts' bedienen, alternatieve zorgverlening alleen complementair mag zijn en dat door de dierenarts in kwestie ook voor de reguliere diergeneeskunde geldende minimumvereisten en veterinaire maatstaven in acht hadden behoren te worden genomen. De dierenarts leek eigen onderzoeksmethoden ten gunste van een door hemzelf ontwikkeld apparaat te hebben laten prevaleren boven regulier diergeneeskundig onderzoek, diagnostiek en behandeling, terwijl hij als geregistreerd dierenarts tot dat laatste minstens gehouden was.

Gemachtigden

De in 2018 en 2019 ingediende klachten hebben tot 159 (respectievelijk 93 en 66) uitspraken geleid. In die zaken lieten 76 partijen zich bijstaan door een juridisch gemachtigde of een advocaat. Aan de zijde van beklagden gebeurde dat in 54 zaken. Aan de zijde van klagers in 22 zaken.

Gemachtigden in zaken	2018	2019	Totaal	
Gemachtigde aan de zijde van beklagde	31	23	54	
Gemachtigde aan de zijde van klager	11	11	22	

Publicatie uitspraken

Uitspraken van het Veterinair tuchtcollege worden doorgaans in geanonimiseerde vorm gepubliceerd op www.tuchtrecht.nl. Het veterinair tuchtrecht kent geen openbaar maatregelenregister zoals in het humane medisch tuchtrecht ('Maatregelen BIG-register'), waarin eenieder kan raadplegen of een ingeschreven zorgverlener een tuchtrechtelijke maatregel achter zijn of haar naam heeft staan. Wel biedt de Wet dieren de mogelijkheid om een uitspraak, al dan niet met vermelding dan wel met weglating van namen, woonplaatsen en andere naar de betrokkenen herleidbare gegevens, bekend te maken in de Staatscourant, tijdschriften en nieuwsbladen.